

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 69. Quis possit inducere impedimenta dirimentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

servatum. 2. Hæreticos, in quorum Parochia
 dictum decretum fuit publicatum, v. g. in Hol-
 landia, Frisia, &c. teneri formam præscriptam
 servare: Unde consequenter ipsorum Matrimo-
 nia, absque forma Concilii, quamvis coram
 Ministro hæretico vel Magistratu contracta, vi-
 dentur esse nulla; *Laym.* tamen *l. 5. r. 10. p. 2. cap. 4.*
 putat eam non esse mentem summorum Pon-
 tificum, propter gravissima incommoda inde
 subsecutura. 3. Si Parochia, in qua aliquando
 decretum fuit observatum, proprio Parocho &
 Episcopo careat, nullusque isthic sit, qui vices
 Episcopi vel Parochi suppleat, Matrimonium
 valere absque præsentia Parochi: servatâ tamē,
 in quibus potest, formâ Concilii, nempe adhi-
 bitis saltem duobus testibus. Idem est, si Paro-
 chus & Episcopus metu hæreticorū lateat, ita
 ut verè ignoretur, ubi sit, vel eorum metu absit
 à diocesi, & ad neutrum sit tutus accessus.
 Dicitur XV. *Raptave sit*, de quo v. *suprà* in
 impedimento criminis.

ADDENDA.

513. **Q**uest. 69. *Quis possit inducere impedimenta divi-*
mentia. R. §. 1. Quoad Matrimonia fide-
 lium sola Ecclesia, & non Magistratus civilis po-
 test statuere lēges & impedimenta circa Matrimo-
 nium, can. *Euphemium* 2. q. 3. Cap. 1. De
 sponsal. Cap. *Tuam*, De ordine cognit. Ratio est,
 quia hoc ipso, quod contractus Matrimonii in-
 ter fideles sit elevatus ad rationem Sacramenti,
 est sacer, ergo subductus est potestati laicali, ad
 eum modum, quo ordinatus sacris eximitur à
 potestate laicali. *Nec obstat*, quod in Gallia Prin-
 cipes

regii sanguinis non possint sine consensu
legis validè contrahere Matrimonium, nam, si
ita est, fit ex approbatione Ecclesiæ. Videri pos-
sunt Pont. l. 6. c. 1. & 2. & Delb. c. 8. d. 20. f. 1. &
ubi f. 4. percurrit multas leges civiles circa es-
sentialia Matrimonii, probatque esse irritas.
Averf. autem q. 9. f. 1. rectè rejicit Sanch. & alios,
qui putant Principes infideles posse circa Matri-
monia fidelium constituere impedimentum.

Obj. Contractus Matrimonii pertinet ad Jus
naturæ, ergo potest illud contrahere, qui à na-
tura nullum habet impedimentum, ergo nequi-
tatem potestas ecclesiastica potest inducere aliud
impedimentum. R. Pertinet ad Jus naturæ, non
præceptivum, sed permissivum, quamvis au-
tem potestas humana non possit præcipere,
quod Jus naturæ prohibet, aut prohibere, quod
præcipit, tamen potest libertatem naturalem
modificare, v. g. prohibendo hoc, quod seclu-
sis causis & circumstantiis simpliciter liceret.

§. 2. Solus Papa vel Concilium generale, non
autem Episcopi possunt ejusmodi impedimen-
ta inducere, Pignat. tom. 1. conf. 151. n. 19. Ar-
nal. l. 7. c. 29. Averf. q. 9. f. 2. dicens nunc esse
curum, quamvis enim Episcopi olim constitue-
rent impedimenta, tamen potestas illa nunc est
reservata Papæ, ex consuetudine saltem, Sanch. l.
7. d. 1. n. 9. Pont. l. 6. c. 1. n. 12. Ex hoc autem,
quod Ecclesia possit nova impedimenta induce-
re, non ideo potest formaliter immutare insti-
tutionem Christi, uti explicavi l. 6. p. 1. n. 17.

§. 3. Quoad Matrimonia infidelium, possent
Magistratus civilis sive fidelis, sive infidelis,
constituere impedimenta, uti possunt circa alios
contractus civiles, S. Th. Sor. Bellarm. Sanch. d. 3.
n. 5.

n. 5. *Pont. n. 2.* Hinc infert *Avers.* si infideles contraxissent contra leges Principis sui, & converterentur, debere separari, nisi iterum contrahant secundum leges Ecclesiæ.

§ 16. §. 4. Magistratus civilis nequidem potest imponere pœnam illis, qui v. g. sine consensu parentum, vel cum aliquo extraneo contrahunt: & si volens adjuvare prohibitionem Ecclesiæ imposuerit pœnam illis, qui cum hoc vel illo impedimento contraxerint, non potest pœnam talem exigere, si Ecclesia in tali impedimento dispensârit, quia tum nulla culpa est sic contrahere, ergo nec debetur pœna, sed impediretur libertas Matrimonii, quod prohibet Ecclesia, *Delb. d. 19. f. 9.* Rectè tamen notat *Pont. c. 2. n. 5.* & *Avers.* Magistratus civiles posse ponere leges circa accessoria Matrimonii, uti circa arrhas, sponsalitiâ largitatem, dotem, donationes inter conjuges, successiones &c. hæc enim non pertinent ad substantiam Matrimonii, quæ sola sacra est, *Delb. d. 20. f. 1. n. 12.*

§ 17. Q. 70. An per consuetudinem possit induci novum, vel abrogari antiquum impedimentum Matrimonii. R. Quid sit consuetudo, quandonam habeat vim inducendi vel abrogandi legem insinuavi l. 1. à n. 570. Hic addenda sunt sequentia:

§. 1. Per consuetudinem potest induci vel abrogari lex aliqua ab Ecclesia lata, *Cap. fin. De consuet. Suar. De Leg. tr. 2. c. 49. n. 27.* adeoque possunt impedimenta aliqua dirimentia Matrimonii vel induci, vel abrogari per consuetudinem, *Less. in auctario v. Prescriptio casu 5. Sylvest. in supplem. q. 50. a. un. concl. 7.* Duo tamen requiruntur, imprimis ut hæc consuetudo sit rationabilis: deinde, ut sit legitimè, sive iusto &